

Rozlomit pouta

Když jsme byli v moci hříchu, působily v nás vášně podněcované zákonem a nesly ovoce smrti. Nyní, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli spoutáni, byli jsme zproštěni zákona, takže sloužíme Bohu v novém životě Ducha, ne pod starou literou zákona. (Ř 7,5n)

Znáte to, řetěz vždycky praskne tam, kde je jeho nejslabší článek. Mám doma schovaný obrázek, který namaloval můj přítel ještě na Pankráci. Nazval ho Free On The Inside, svobodný uvnitř. Pouta byla rozlomena Boží mocí, přestože jeho řetěz zdánlivě neměl slabé místo. Ještě nějakou dobu od namalování seděl za mřížemi, ale uvnitř už začal být svobodný a je svobodný až dodnes. Však si všimněte data, psal se tehdy stejný měsíc jako nyní, až na to, že to bylo září 2004.

FREE ON THE INSIDE

FREE FROM THE INSIDE CAN GET YOU OUTSIDE,
BUT IT CAN'T CHANGE YOU INSIDE. YOU CAN'T WANT TO
TO BE FREE BY THE INSIDE, BUT ONLY BY THE INSIDE,
YOU CAN BE FREE BY THE INSIDE, BUT ONLY BY THE INSIDE,
YOU CAN BE FREE BY THE INSIDE, BUT ONLY BY THE INSIDE.

Zázraky se skutečně dějí, ale je jim třeba vyjít naproti. Jako když vám někdo podá ruku a vy se jí uchopíte, nebo vás osloví a vy odpovíte, nabídne vám pomoc a vy si pomoci skutečně dáte, naordinuje vám lék a vy ho sníte, zahrne vás láskou a vy ji neodmítnete. Napnete síly, zkusíte rozlomit pouta, ono to nejde, ale pak překvapivě povolí, protože vám Bůh přece jen ukázal, že existuje slabý článek, který lze rozlomit. Můj přítel nebyl spoután jen klepety, která mu na ruce zacvakli policajti, když si pro něj přišli, byl spoután především sám sebou a svou minulostí, která se táhla velmi, velmi dlouho, prakticky od dětství. Ale v tom jsme si všichni podobní jako vejce vejci. Stačí sledovat řetězec událostí svých životů, jít jedno oko za druhým, stopovat návaznost všech vztahů a vlivů, mnohdy ne příliš šťastných, a dostanete se až k Adamovi.

Může to být odmítnutí v dětství, necitlivá výchova, násilí nebo rozvod rodičů, ale třeba také neštěstí, za které nikdo nemohl. Jako když mému příteli zemřela mladá žena na rakovinu, což pak odstartovalo řetězec špatných rozhodnutí. Anebo když dítěti komunisti zavřeli matku a to už s ní pak nikdy nedokázalo vytvořit citovou vazbu. A samozřejmě tak moc záleží na tom, koho si žena vzala za muže a s kým se muž oženil, kdo zažehl v srdci plamen lásky, nebo naopak kdo srdce zlomil.

Zřejmě každý z nás by si mohl vzpomenout, co se mu neblahého přihodilo, kdo mu hodil doma či v církvi klacek pod nohy nebo zavinil, že mu definitivně ujel vlak, do kterého už nikdy nenastoupí. Načež je spoután svou daností a k tomu pak sám pevně a fatálně navazuje jedno železné oko za druhým. Je čím dál víc svázán, jak by řekl apoštol Pavel, mocí hříchu. Nešťastný, zahořklý a především bezmocný...

A přece existuje slabý článek, který by mohl povolit, aby pouta nesvobody praskla. Je na samém konci řetězu, přesně jak to vidíme na obrázku. Tím nejslabším článkem jsem já sám, je skryt ve mně. Nikdy nebudeme moci změnit minulost, co se stalo, nelze odestát. Nikdy nebudeme moci změnit ani druhé lidi, tím spíše ty, kteří už nežijí. Změna může nastat jedině v nás samých. Nemusíme už zoufale hledat viníky v rodině ani v církvi nebo kdekoli jinde, nemusíme do smrti truchlit nad špatnou anamnézou. Nemusíme zůstat sedět v žaláři své ublíženosti ani výčitek, kdy každá vzpomínka jen pevněji ukovává další oko křivdy. Nemusíme druhým ubližovat svou tvrdostí jen proto, že nás kdosi zatvrdil.

Znáte to, řetěz vždycky praskne tam, kde je jeho nejslabší článek. Právě ve mně a ve vás může povolit pouto hříchu, vášni, zloby, hořkosti, ublíženosti a neblahé determinace. Chce to ale kus odvážné pokory. Pán Bůh je mocný nás učinit vnitřně svobodnými, když se k němu obrátíme, v Kristu zemřeme sami sobě a odstřelíme své ego. Pak už bude stačit napnout síly, zatnout pěsti a řetěz povolí mocí Ducha svatého, který nám byl dán.

Přál bych každému z nás, abychom nebyli zbytečně spoutáni žádnými pouty, protože v Bohu lze zakusit svobodu, přestože člověk ještě sedí za svými mřížemi. To je zázračný paradox víry v Krista, tak se ho uchopme i v září 2020.

Bronislav Matulík

■ Ať odpočine od svých prací

Zemřela Naděžda Minářová

Narodila se ve Zlíně do rodiny kováře, kterého pro jeho šikovnost Baťa zaměstnal. Její tatínek Čeněk Matulík byl laickým kazatelem Církve bratrské. Od své maminky Ludmily zdědila šikovnost na pečení dortů a šití oděvů. Byla velmi pracovitá a zvyklá žít ve velké rodině natolik, že na stáří velmi strádala samotou.

Chodila do školy s Tomíkem Baťou a ráda vzpomínala na to, jak starý Tomáš Baťa přísně vychovával svého syna.

Pracovala ve chromárně u Bati. Na lyžařském zájezdu Církve bratrské se seznámila se svým budoucím manželem Ladislavem, kterého na zájezd pozval bratr Žežula.

Ladislav prožil svůj lyžařský zájezd tak, že lyže více nosil, než jezdil, více ho bavily výlety než sjíždění kopců. Mamince ale velmi zaimponovala jeho šikovnost, když se jí porouchaly lyže, byl jediný, kdo je uměl opravit. Od té doby začalo jejich přátelství. Ladislav začal mamince z Prahy psát. Ač mladý, jeho rodiče již zemřeli a byl sám. Ladislav byl oficiálně pozván na návštěvu rodiny do Zlína, vztah začal být vážný. Po svatbě se přestěhovali do Prahy, kde měl Ladislav malý podkrovní byt, který mu byl komunistickou stranou nevýhodně přidělen na místo původního velkého bytu po rodičích.

O jejich vznikajícím vztahu a počátcích manželství napsal vzpomínkový rodokaps pod názvem: „Von mu vypad dudlíček“.

Malý byt, kde se brzy začali tísnit dva dospělí a dvě děti, velmi komplikoval situaci. Krom

toho museli celou dobu tahat těžký kočár do pátého patra bez výtahu. A tak se jednoho dne maminka srdnatě sebrala, zabalila do kočárku energického malého Martina a vydala se jako již po několikáté na OPBH, kde dosud nebyla úspěšná. Martin, ale před zatvrzelými úředníky spustil takový řev, že rodině Minářově byl nakonec odpovídající byt přidělen. Rodina měla též komplikovanou situaci v tom, že Ladislav byl bývalým komunisty vyhozeným studentem z posledního ročníku fakulty strojní za účast na demonstraci proti režimu.

Komunikativní povaha maminky si brzy získávala důvěru cizích lidí. Zhostila se také praktické pomoci úplně cizím starým lidem, kteří bydleli ve stejném domě jako ona, o které se pro jejich bezdětnost neměl kdo postarat, a kteří nakonec mamince jako projev vděčnosti odkázali svůj byt.

V Praze maminka pracovala celý život na Ministerstvu zdravotnictví u kopírovacího stroje, byla oblíbená pro schopnost pracovat pečlivě a rychle a pro své vtipné

pohotové odpovědi vedení. Nestyděla se za to, že chodí v neděli do církve a byla schopná na požádání vydat svědectví.

V roce 2017 ji velmi ranilo, když zemřela její kamarádka Miluška. Další velkou ranou pro ni byla následná smrt sestry Dany. Povaha maminky se od té doby proměnila z optimistické v plačtivou. Všichni jste se jí ze sboru v Soukenické moc věnovali, moc ji povzbuzovali, za což velmi děkujeme.

Mrzí nás to, že zemřela opuštěná a nemohli jsme se s ní ani rozloučit. Společně na to, že se možná měla trochu naučit, že plně spoléhat se nedá na lidi, ale jediné na Boha, že on je žárlivě milující, a jediné tak s ním může mít člověk blízký kontakt. Na smuteční oznámení jsme zvolili verš z knihy Zjevení: *A slyšel jsem hlas z nebe: „Piš: Od této chvíle jsou blahoslaveni mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi.“* (Zj 14,13) Duch říká, aby si duše odpočinuly. Máti byla pracovitá, tak nyní odpočívá s nadějí, že zemřela v Kristu...

Martin a Bohdana Minářovi

Církev jako místo setkání s milostí

Pastýřský list Davida Nováka, předsedy Rady Církve bratrské

Milé sestry, milí bratři, přátelé,
stojíme před dalším školním rokem. Ze známých důvodů je možná více než kdy jindy jednou z charakteristik naší budoucnosti nejistota. Jenže právě v podobných situacích si můžeme uvědomovat, že naše jistoty jsou zakořeněny v něčem resp. v někom jiném, než v příznivých socio-politicko-ekonomických vyhlídkách. Zároveň se možná v podobných dobách více než kdy jindy ukazuje, jak moc potřebujeme společenství církve, kde jednak nacházíme oporu, jednak můžeme vytvářet prostředí, kde nacházejí útočiště ti, kdo neznají Krista. A právě nad církví bych se chtěl na začátku tohoto školního roku krátce zamyslet.

Mám za to, že církev vždy trpěla tím, že v ní bylo mnoho nekriticky milujících a mnoho nemilujících kritiků. Někteří si odmítají klást jakékoli otázky, zatímco jiní zpochybňují všechno. Správná cesta vede někde uprostřed. Vyhýbá se jak slepé poslušnosti, tak smrtícímu cynismu. Hněv kritiků bez lásky požírá jakoukoli naději. Konfrontace má smysl, jen pokud ji doprovází duch přijetí a milosrdné lásky. Pokud se někdo odděluje od církve, už ji nemůže vést k naději – může pouze skončit v samospravedlivé izolaci. Křesťan někdy vede hádku s církví i se světem a v láskyplném konfliktu bojuje o naději. Láska ale jeho zápas pročišťuje. Jeho kritika je mírněna loajalitou. V hádce těch, kteří se mají rádi, není vítěze ani poraženého – jde o poctivý střet názorů a hledání porozumění. Mám rád takovou církev, tento živoucí, pulzující, hřešící Boží lid. Proč? Přes všechny spory zde zakouším obecenství lásky. Přes občasné instituční hlouposti tady nacházím rozumnou tradici. Přes všechno zákonitství tu dýchám vzduch svobody. Přes všechn zmatek ze sexuality zde nacházím vykoupení svého těla. V tomto nelidském světě se právě tady setkávám

se slzami soucitu. V chmurném světě se tady těším z radosti a zemitého smíchu. Uprostřed smrti slyším úžasný důraz na život. Přes všechna selhání v ní nacházím Krista. (Inspirováno knihou B. Manninga: Evangelium zlomených.)

Jde totiž o to, že církev není mauzoleum pro svaté, ale nemocnicí pro hříšníky. Teoreticky to sice víme, ale... Dobrá zpráva je, že nemusíme lhát sami sobě. Že v našem nitru někdy skutečně probíhá zápas se závistí, chtíčem a pýchou, i když Kristus zemřel za tyto i další hříchy. Můžeme si přiznat, že i když jsme vykoupení hříšníci, stále nám chybí láska. Proto, jak někdo poznamenal, když jdeme do kostela, můžeme nechat svoje bílé klobouky doma a můžeme přiznat, že jsme selhali.

Pokud nějaký sbor či církev nebere vážně, že se skládá z hříšníků a že existuje právě pro ně, pak ve skutečnosti odmítá evangelium milosti. Známy teolog a spisovatel H. Küng píše, že „takové společenství nezasluhuje ani Boží milost, ani lidskou důvěru. Církev si musí být neustále vědoma toho, že její víra je slabá, její poznání chatrné, její vyznání víry koktavé, že není jediného hříchu, kterého by se nedopustila. A ačkoli se církev musí neustále oddělovat od hříchu, nemá žádnou omluvu, pokud se drží v uctivé vzdálenosti od hříšníků. Pokud si je vědoma své viny a hříchu, může žít s radostným vědomím odpuštění. Byl jí dán příslib, že každý, kdo se poníží, bude povýšen.“

Možná jste slyšeli příběh o vyhlášeném hříšníkově, který byl exkomunikován z církve a byl mu zakázán vstup do kostela. Nakonec se se svým trápením obrátil na Boha. „Pane, nechťejí mě pustit dovnitř, protože jsem hříšník.“ Když to dořekl, slyšel hlas z nebe: „Prosím tě, co si stěžuješ, mě taky nechťejí pustit dovnitř.“ Asi nemusím vysvětlovat pointu... Církev má být prostorem, kde se lidé setkávají s milostí, kterou v tomto světě tak zoufale postrádají.

Možná někoho napadne něco ve smyslu: Pozor, co když toho někdo zneužije? Ano, pravděpodobně zneužije. Milost je nebezpečná a Pán Bůh se dopouští rizika, když nám ji nabízí. Jenže pokud pojmenováváme hřích bez milosti, pokud se o něco pokoušíme v prostředí, kde chybí milost, pak je výsledkem pouze pocit viny, přetvářka a umrtvující strach z chyb.

Jak jsem psal na začátku, zřejmě nás v tomto roce čekají složité chvíle a dost možná zažijí i naše sbory leccaké zátěžové situace. Moje modlitba a touha je, aby naše sbory a církev byly místem, kde lidé mají možnost přiznat svoji nedokonalost, hřích, a kde se zároveň setkají s milostí, s přijetím; kde vládne atmosféra lásky. V době „covidové“ to bude potřeba snad ještě o něco více. Dobrá zpráva je, že k této výzvě může přispět každý. Obyčejně tyto dopisy začínám nějakým biblickým textem, nyní jsem udělal výjimku a budu jím končit: *„Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil, vnitřní člověk a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratři pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží.“* (Ef 3,14–19)

S přáním požehnání v dalším školním roce váš v Kristu

David Novák

Nehemjáš

Nový cyklus biblických hodin v Soukenické

Od září v našem sboru budeme číst, vykládat a promýšlet starozákonní knihu Nehemjáš. Je to Boží slovo o duchovní, a přitom ryze praktické obnově Jeruzaléma. Právě tato část Písma svatého by nám mohla velmi pomoci v situaci a čase, ve kterém se nyní nacházíme.

Vše začalo Nehemjášovou hlubokou sebeidentifikací se svými bratry a sestrami, a dokonce i se svými otci. To byla jeho zásadní *metanoia*, změna smýšlení, změna postoje, obrácení, tedy pokání. Toto byl nejdůležitější okamžik Nehemjášova života. Jeho osobní život se náhle a nečekaně propojil s dějinami svého lidu, svých otců. Jeho individuální odpovědnost sama za sebe se prolнула s odpovědností za Jeruzalém a lid Boží, my bychom řekli za sbor a církev. Už to nebyl on a oni, já a Židé, já a generace přede mnou, moje a jejich viny, ale bylo to hluboké prožití sounáležitosti. John White (křesťan, psychiatr a pastor) napsal: „Nehemjášovi byl vlastní smysl pro společenskou odpovědnost, který dnes většinu z nás chybí. Jen zřídka se cítíme součástí církve tak, jako se Nehemjáš cítil být součástí Judy. Naše kultura zdůrazňuje individualitu. Každý z nás je individuálním členem církve a za selhání své církve se nevyznáváme, jako ze selhání vlastních.“

Byl to ale především Pán Ježíš, Boží Syn, který se identifikoval s námi. Nejen ve svém vtělení (*inkarnaci*), ale postavil se do fronty ke všem hříšníkům, aby byl pokřtěn, a tak naplnil Boží vůli. (Mt 3,13–17) Chceme-li hledat Boží vůli pro sebe a náš sbor, pak v Ježíši a také na příkladu Nehemjáše ji vidíme – identifikujme se jedni s druhými. Nežijme jen a předně svou individuální víru, přijměme odpovědnost jeden za druhého, nedistancujme se od sebe v dobrém, ale ani ve zlém, ani ve hříchu! Nehemjáš má 13 kapitol, přesně tolik úterků nás dělí od doby Adventu. Po celý tento čas čtème tuto knihu. Třeba Pán Bůh dá, že i my prožijeme proměnu našeho myšlení.

1. Zhroucení, šok, modlitba a sebeidentifikace.
2. Střelná modlitba, posměch, ironie a jak to snášíme v souvislosti s prací na Božím díle?
3. Pokora jako základ služby na díle obnovy.
4. Jak reagovat v situaci, kdy se ironie změní v nepřátelství?
5. Nespravedlnost v církvi a svatý hněv.
6. Past, pomluvy a intriky.
7. Hradby byly dostavěny a co dál? Jsem pokřtěn a přijat do sboru a co dál?
8. Biblické hodiny v Jeruzalémě a v našem sboru.
9. Pokání – nikoli jen lítost, ale radikální čin.
10. Smlouva s Bohem, slib Bohu, zavázání se Bohu.
11. Kdo půjde do služby? Kdo bude ochoten opustit svůj domov a jít, kam Pán Bůh ukáže?
12. Posvěcení – jak tomuto slovu rozumět?
13. Krize, nepostradatelnost jedince a strach ze znehodnocení díla obnovy.

Bronislav Matulík

ZAŽÍT MĚSTO JINAK

A stylized, abstract illustration in black and grey. It depicts various human figures and objects. On the left, a person stands holding a large sphere. In the center, a person is bent over, interacting with a dark, irregular shape on the ground. To the right, another person is shown in a dynamic, almost dancing pose. Scattered around are various objects: a handbag, a dark rock-like shape, a tree-like structure, and some foliage. The overall style is graphic and modern.

SOUSEDSKÉ PORÁDÁ
SLAVNOSTI

ĀUTOMAT

SOUKENICKÁ
OKOLÍ MODLITEBNY

- OBČERSTVENÍ A PROHLÍDKA AREÁLU
- DÍLNA PRO ŠIKOVNÉ RUCE
- DIVADELNÍ IMPROVIZACE
- SEDM ZASTAVENÍ

19/9

Kurz výchovateenagerů

pod záštitou starosty města Kralupy n.Vlt.

Pět večerů o výchově dospívajících pro nás, kteří se z toho občas trochu hroutíme...

Malá večere na úvod + praktické a vtipné přednášky + diskuse u kávy ve skupinkách

Témata

Nespouštět zrak z cíle (8.10.)
Naplňování jejich potřeb (15.10.)
Nastavení hranic (22.10.)
Budování emocionálního zdraví (5.11.)
Pomoci dělat správná rozhodnutí (12.11.)

Kdy@kde

Hotel Sport, U Cukrovaru 1086, Kralupy n.Vlt.

Začátek vždy od 18:30

bližší informace

774 893 565 Jiří Košťál

Cena@přihlášky

600 Kč za osobu/1000 Kč za pár
(v ceně je 5 večerů a příručka)

Přihlášky do 30.9.: jiri.kostal@budovyprukaz.cz

Pořádá: Církev bratrská

Sborový den a Výroční členské shromáždění

V neděli 13. září 2020 se sejde celý sbor v Soukenické

Co mělo proběhnout 22. března t. r., stane se skutečností v neděli 13. září, dá-li Pán, dodejme. Sejdeme se jako sbor z Prahy i ze stanic ke slavnostnímu shromáždění s večeří Páně. Těšíme se na přijetí nových členů sboru a také budeme žehnat učitelům besídky a novým vedoucím dorostu a mládeže.

Po rychlém obědě na způsob fastfood s bagetou navážeme Výročním členským shromážděním s už dávno připraveným programem. Mimořádný bod se ovšem bude týkat volby nového kazatele Tomáše Trávníčka, který byl v červnu na Konferenci ordinován za kazatele. Bratr byl doposud vikářem, a když se stal kazatelem, musí proběhnout řádná volba. Bude-li tedy zvolen třetím kazatelem našeho sboru, hned při členském shromáždění proběhne jeho instalace.

Při členském shromáždění ale samozřejmě bude na programu diskuse ke zprávě kazatele a hospodářská zpráva, o které se bude hlasovat. Bude to také příležitost společně hovořit o našem sboru a modlit se za něj.

Bronislav Matulík

Slavnost v Neveklově

Uvedení do služby kazatele Tomáše Trávníčka v neděli 20. září 2020

Na členském shromáždění proběhne volba kazatele Tomáše Trávníčka. S nadějí, že dopadne kladně, jsme připravili slavnost v Neveklově s uvedením do služby v místě působení našeho milého bratra. Bude hodně pozvaných hostů ze samotného Neveklova, ale i my Pražáci rádi přijedeme. Tomáš pak pro nás připravuje i grilování na zahradě, což je dobrá příležitost setrvat a společně se sdílet.

Rádi bychom, aby si všichni Neveklovští, a zvláště Trávníčkovi prožili mimořádnost této události – první kazatel Církve bratrské žijící a sloužící přímo v Neveklově! Hostem bude také muzikant Tomáš Najbrt, který poslouží svými písničkami. Těšíme se!

Bronislav Matulík

Den díkůvzdání

V neděli 4. října 2020 přinesme dary a přijďme děkovat Bohu

Příští Sborové listy vyjdou až za měsíc v neděli 4. října. Proto už nyní v zářijovém vydání chceme upozornit a nadchnout každého z našeho sboru, protože právě na ten den jsme připravili bohoslužbu ke Dni díkůvzdání.

Slavnostní bohoslužba s večeří Páně za doprovodu muzikantů nás povede k děkování Bohu za všechny dary, které jen budeme schopni napočítat. Budeme zpívat, vyznávat, děkovat a číst z knihy Rút. Přijďte s radostí a vděčností i s vyznáním, čím vším vás Pán Bůh obdaroval, vzdejme Bohu chválu!

Bronislav Matulík

Vzpomínky na sborovou dovolenou

Potřetí na Horalce

Pro všechny generace – Sborová dovolená byla super. Moc se mi líbilo, jak vedle sebe a spolu fungovalo několik generací. Dětem se věnovalo kromě rodičů i spoustu tetiček a strýčků, babičky a dědové, dospívající si vystačili sami pod laskavým dohledem starších, kteří se slzou v oku dojímalí, jak od minula vyrostli. Já a mnoho dalších jsme přizvali i členy své rodiny, kteří do té sborové krásně zapadli. Cítila jsem se vděčná, že mám kolem sebe společenství lidí, kteří se mají rádi a umí si společný čas užít. Mám dojem, že i jako sbor víme, jak je soužití generací křehké a jak moc velkorysosti vyžaduje na všech stranách. Ale když se to povede, je to koncert. Myslím si, že to, že je nám spolu dobře, je nejlepší pozvánkou pro další, aby se k nám připojili.

Ester Miffková

Bazén – malý zázrak – Rádi jsme s vámi, milí Soukeničáci byli po mnoha letech na sborovce.

Nebylo pro nás jednoduché najít sborovku, kde by si i Míla mohl něco „užít“.

Tady byla alespoň rovina po areálu a s pomocí personálu i vás mnohých jsme mohli jít venku a Míla nemusel šplhat do jídelny.

Jednou se Míla rozhodl, že by rád vyzkoušel bazén. S Parkinsonem, který ho nedobrovolně "provází" již rok, se mu podařilo, i s pomocí mnoha ochotných rukou, dostat se do bazénu i z něj. Cesta od bazénu k Horalce byla však pro něj strastiplná, a ač se to zdá nemožné, hodně dlouhá. DĚKUJEME!!!

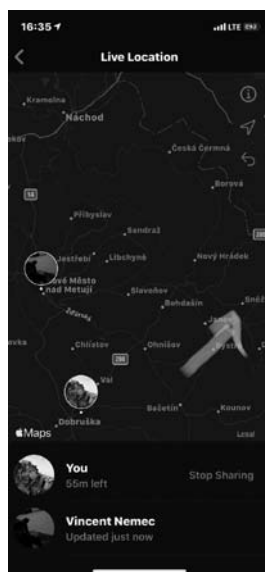
Eva a Míla Dvořákovi – v současné době z CB Šeberov

Všechny cesty vedou... na Sborovku – Musím přiznat, že mým nejmilejším momentem Sborovky je to první odpoledne/předvečer, kdy se všichni sjíždí, objímají (tento rok trochu překaženo koronou), radují a nadšeně se vítají. Pro některé z nás je to zase až po roce, po minulé Sborovce, a tím více radostnější a očekávanější. U nás doma stojí Sborovka na prvním místě letního programu a ať už nám začínají prázdniny v jakýkoli den (každý rok se to mění) a i když se třeba chystá svatba, Sborovka určuje zbytek letního programu. Tak se většinou stane, že nás od místa pobytu dělí plno kilometrů a hodin za volantem. Tento rok přes 1600 km... Ale to vůbec nevadí a ty poslední kilometry a hodiny jsou plné očekávání, člověka nabije nová síla a už si představuje desítky dalších aut, která se řítí dálnicí, okreskami a silničkami, a všechna mají stejný cíl. A kousek před cílem už koukám do každého auta, jestli to náhodou není „někdo od nás“.

Tento rok, a to vám konečně vysvětlí, proč jsem vybrala zrovna tuto fotku, jsem dokonce od Prahy jela v těsném závěsu s bráchou. My už jsme měli za sebou asi 700 km, když jsme sjeli z Jižní spojky na Hradeckou, Filip s rodinkou na ní najeli asi 20 minut po nás. Kluci si začali sdílet pozice na mapě, a tak jsme se mohli sledovat celou cestu od Prahy až na Sborovku. Já jsem s klukama měla sice celkem velký náskok, ale na dálnici nás bratr rychle dojížděl! Bylo to legrační sledovat, jak se vzdálenost mezi námi

zkracuje, a já si v duchu počítala, kolik asi brácha zaplatí za pokuty za překročení rychlosti... Od Hradce jsme zvolili jiné cesty a jen díky dlouhému semaforu v Novém Městě nad Metují, přes které jel Filip, jsem na Sborovku přijela asi o dvě minuty dříve. Jinak bychom se snad srazili v bráně! A pak už byla jen velká vítačka a líbačka.

A já si jen říkala, jak je úžasné mít tak krásnou a velkou rodinu (sbor), ať už do ní patří lidé z obrovské dálky či z blízka, míněno jak fyzicky, tak duchovně.

Katka Kopp

Rudův deníček – Sborová dovolená na chatě Horalka v Orlických horách byla pro některé tak trochu reminiscencí. Protože na stejném místě jsme byli už v letech 2008–2010. A jiní zase navrhovali, že by se mohlo stát tradicí, jezdit na toto místo každých 10 let. Tak uvidíme, protože hlas těch, co by chtěli poznávat nová a nová místa naší krásné vlasti je také dost silný. Každopádně co už se stalo každoroční tradicí, ať jsme na jakémkoliv místě, je Rudův deníček.

I letos vám přinášíme ochutnávku a celý deníček naleznete na našem webu v sekci Novinky.

Čtvrtek

Zůstali jsme po noci nuceně doma. Ale to nevadilo. Drobná epidemie pár lidí – včetně naší Josefky – upoutala na lůžko, u některých se problém ze zasaženého prvního patra přestěhoval do suterénu. Ale celkově nic, co by se nedalo zvládnout.

Díky volnějšímu programu jsem mohl zajet na hlubinu a nyní ti deníčku mohu sdělit několik podstatných poznatků, přesně 10:

- 1. Většina vztahů v církvi se dá obecně shrnout větou: Mám ho moc rád, ale moc si nerozumíme. Ale i na tom se dá stavět.*
- 2. Být katolíkem je fajn. Už jen proto, že je mnohem lepší se desátky modlit, než desátky platit.*
- 3. Nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy a od piva. Platí pro tuto sborovku.*
- 4. Jako dítě jsem miloval princeznu Ladu. Dětství skončilo, teď mám Láďu, co dokáže vystříhnout autentické svědectví mezi pivem a cigárem.*
- 5. Škvor v plavkách tě vytočí stejně spolehlivě, jako teologická diskuse.*
- 6. Honza Němeček st. přišel s nápadem: změnit „ekumenu“ na „ekomenu“, aby se na to daly vzít evropské dotace. Jsem pro.*
- 7. „Tohle kafe tady by nepil ani místní jezevec!!“ (autor výroku u snídani je Dan Hruška).*
- 8. Pusa od Emilky s obličejem špinavým od špagetové omáčky je pořád pusa od Emilky. A to je to, co se počítá. Zbytek se vypere.*
- 9. Po několika hodinách v mokrých plavkách je nejlepším přítelem člověka hojivá mastička.*
- 10. Kdo si myslí, že ti nejmenší nemohou nic podstatného změnit, ještě nikdy neměl v noci v pokoji komára.*

Váš Rudolf

Robin Hood

Tábor dorostu

V sobotu 4. července 2020 jsme vyrazili na třináctidenní dorostový tábor, který se letos konal, stejně jako minulý rok na tábořišti nedaleko Ledče nad Sázavou. Mnozí z vás určitě okolí Ledče znají, a tak jistě víte, jak krásná je zde příroda. Když se k tomu přidá ještě hezké počasí, je to zkrátka skvělé. Párkrát nám sice zapršelo, ale my jsme se nedali a využili tento čas například k rozhovorům či zpívání.

Každý den jsme začínali i končili nástupem, jakožto takovou tradicí, kde jsme si vždy shrnuli, jak přibližně bude právě začínající den vypadat. Poté následoval duchovní program (zamyšlení nad nějakým příběhem z Bible), který si vždy připravil jeden z vedoucích. Poté jsme chválili Boha zpěvem. Další náplní dne byla spousta zajímavých aktivit, jako například: vyrábění, týmové hry, hry pro jednotlivce, plnění zkoušek a další.

Dorostenci ve svých skupinkách, do kterých byli rozděleni, a k nim přiřazení vedoucí, se také v rámci tábora vydali na třídní putování po okolí spojené se spaním v lese. Jeden den za námi přijel na návštěvu Tomáš Trávníček a učil nás, jak zabít a připravit k jídlu kuře. Tato část nebyla povinná pro ty, kterým to bylo nepříjemné. Cílem bylo ukázat dorostencům, jak moc bychom si měli masa vážit a být za něj Bohu vděční.

Takto ve zkratce vypadal náš letošní dorostový tábor. Byl plný všemožných zajímavých aktivit a díky tomu také velmi náročný, ale o to silnější si z něj odvážíme zážitky.

Miri Beranová

Bohoslužba pod širým nebem

V neděli 16. srpna 2020 konečně nepršelo, zato hřměly decibely

Léto bylo letos mimořádně přívětivé, žádná dlouhá nesnesitelná horka nepřišla a deště bylo dost. Díky Bohu za to! Nicméně takové počasí úplně nenahrávalo tomu, abychom bez problémů uspořádali venkovní bohoslužbu pod širým nebem. V červenci nás přemohla obava z deště a v srpnu jsme do posledního dne sledovali předpověď počasí, abychom se pak s klidným srdcem rozhodli setkat se u fíkového stromu a prožít společné shromáždění s modrou oblohou nad svými hlavami.

Od Letnic nás už potřetí doprovodila skvělá kapela. Třebaže hrála skutečně nahlas, byla vynikající a k ní se přidal se svojí novou písničkou i Tomáš Najbrt. Jsem za naši spolu-službu velmi vděčný, už léta spolupracujeme v tandemu zpěvák – kazatel, kdy Tomáš předzpívá Slovo, které je pak kázáno. Tak tomu bylo i letos v případě Boháče a jeho stodol podle Lukáše 12. kapitoly.

K osvědčeným muzikantům – Petru Štastnému, Tomáši Knotkovi, Danielu a Věře Matulíkovým se tentokrát připojila zlínská zpěvačka s letitou zkušeností z kapely Marnatosnaha Zlatka Pelikánová. A tak jsme měli všichni radost z neobvyklého setkání a možná jsme si i zapamatovali, že si máme skladovat poklady v nebesích, protože na zemi není jistý ani zítřek.

Bronislav Matulík

Cestovatelé v čase

Střípky z příměstského tábora

Leptší už to být nemůže? – Letos se příměstský tábor opravdu povedl. A to jsem si loni myslela, že leptší už být nemůže. Protože byl obslužný tým velký a tábor a jeho program jsme chystali s dostatečným časovým předstihem, byl zajištěn každý organizační detail (včetně všech variant, které mohou nastat). Členové našeho sboru s velkým nasazením věnovali svůj čas a energii dětem, které to uměly ocenit. Byly spokojené, rozesmáté, hodné a s nadšením se účastnily programu. Díky Bohu se nikdo nezranil a drobné komplikace jsme vyřešili s úsměvem. Dovolím si domněnku, že táborové tričko budou děti nosit s milou vzpomínkou.

Ester Miffková

Že to nesnědí? – Letos se tábor nesl v duchu cestování v prostoru i čase. Děti cestovaly po Itálii, Francii, Holandsku, Británii a Polsku. Takže prý ať uvařím každý den typické jídlo té které země. Itálie a Francie byly bez problémů, ale co Polsko, kde je v každém druhém jídle zelí a české děti zkrátka nejsou polské, i když nechce se mi věřit, že polské děti jedí zelí!!! Ale prý ano, nakonec jsme uvařili ještě klasičtější polskou pochoutku – studenou polévku z červené řepy Chlodnik s tím, že bude jen na ochutnání. A světe div se, děti nejenže ochutnávaly, některé chtěly dokonce přidat. Taký britské fish&chips jsme považovali za rizikové a podle mnoha z nich, a podle toho, že nezbylo ani na vedoucí, se ukázalo, že ta ryba s bramborem byla nakonec nejúspěšnější jídlo tábora. A nakonec Holandsko, co s ním? Udělat holandský řízek? Bohužel je to jen český název pro něco, co v Holandsku příliš nefrčí, natož potom aby to bylo národní jídlo. Naštěstí nás zachránila informace, že Holanďané jedí docela rádi polévky a to husté krémové, takže brokolicový krém s krutony byla sázka na jistotu. Ale co jejich záliba v klobáskách? Že prý to české děti taky moc nemusí. No nevím, nevím, asi jsme měli špatný vzorek českých dětí. Snědly úplně všechno a prý si pochutnávaly.

Taky bych chtěl poděkovat všem, kdo nás celý týden zásoboval pomazánkami, buchtami, štávami, ovocem a zeleninou. Bylo to úžasné, bylo toho dost a moc nám to chutnalo. Děkuje!

Váš Pan Mrkvička (jindy též Láďa Veselý)

Tábořík – V letošním roce jsme si na příměstském táboře hráli na cestovatele. Děti měly možnost naučit se spoustu nových dovedností, měly prostor k hrám, výletům, sportovním aktivitám, ale i měly možnost seznámit se s novými vědomostmi o státech, které jsme „navštívili“.

Organizace tábora nebyla vždy zcela hladká. Věřím ale, že přes řadu různých názorů se tábořík dětem líbil. A za mě nejdůležitější je to, že každý den měly děti možnost slyšet o Pánu Ježíši. Moji touhou bylo, aby děti nejenom mohly slyšet o Pánu, ale i zažít spolu hezký čas. Druhá ještě větší touha je, aby mohly přijít děti, které nepochází z věřících rodin. V tomto roce se zúčastnilo asi 6 dětí z mimocírkevního prostředí, jednalo se o děti, které známe z Awany. Za to jsem byla nesmírně Pánu Bohu vděčná a ještě víc za to, že část z nich jsou děti z nejbližšího okolí Soukenické. Chci moc poděkovat všem, kteří šli s námi do toho, těm, kteří neváhali a vzali si volno ze svých dovolených, aby mohli sloužit dětem. Dále také všem, kteří napekli a donesli něco dobrého pro děti.

Renata Koudelová

FirstFest

Začíná nová a mimořádná sezóna pěveckého sboru

Minulý školní rok se úplně nevydařil. Plánů jsme měli hodně, ale nějak nám to nevyšlo. Společné zpívání s ostatními sbory nebylo, letnice s přáteli z ruský mluvícího sboru nebyly, pravidelné středeční a nedělní zkoušky několik měsíců taky nebyly... Ale přesto, když to jen trochu šlo, jsme se zase začali scházet a zpívat, něco jsme rozcvičili. A ŠlusFest nakonec taky byl. A grilovalo se, jedlo se a zpívalo se. Bylo pro mě moc milé zjištění, kolik písní si zpěváci pamatovali a přímo zpívali bez toho, že bychom si je museli připomínat. A zpívání na „sborovce“, to bylo něco! Veliký pěvecký sbor, mnoho hostů i z jiných měst a kolik mužů!!! Při závěrečném večeru jsme zazpívali tři nově nacvičené kousky, skvěle nás doprovodil Slávek Ščyhol, takže myslím, že jsme určitě potěšili mnohé posluchače.

Ted' ovšem čekáme, co bude dál. Jestli nám zase další karantény nezkomplikují život i práci. Ale zatím nejsou, takže my rozhodně zpívat začneme. Budeme se scházet jako obvykle ve středu od 18 hodin a v neděli od 8:45. První zkouška bude ve středu 16. 9. Pokud byste se chtěli přidat, rádi vás mezi sebou přivítáme!

A pokud se stihneme domluvit, možná se sejdem už o týden dřív k úvodnímu FirstFestu. Ale to je zatím v intenzivním vyjednávání, jestli vůbec, odkdy, kde atd. Každopádně se těším na novou práci, nové písně, nové možnosti, nové lidi (?), nové všechno.

Jana Matulíková

SPOLKOVÝ DEN V PARKU KAMPA

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 1 SI VÁS
DOVOLUJE POZVAT NA SPOLKOVÝ DEN.

17. 9. 2020

od 16:00 do 19:00

Park Kampa

V rámci akce budou mít spolky možnost prezentace své činnosti. A dále také možnost seznámit se mezi sebou navzájem.

Připraveny jsou pro Vás i ukázky sborového zpěvu, cvičení Tai Chi a hudební doprovod.

Celou akci vás provede Alexander Hemala.

Těšíme se na setkání s Vámi!

Pod záštitou radního pro oblast kultury, spolkové činnosti, sportu a volnočasové aktivity seniorů pana Petra Burgra.

@prahajedna
www.praha1.cz

Můžeme pomoci potřebným

Známky do vězení

Milé sestry a bratři,
během karantény, a do značné míry doted, se ve věznicích omezil běžný provoz na minimum. Přestaly jezdit návštěvy, docházet advokáti i další „civilisté“. Styk odsouzených s venkovním světem se omezil na skype (pokud měli jejich blízcí počítač s internetem, což není samozřejmost), telefonní hovory nebo na písemnou korespondenci. Všechny formy byly hojně využívány, ale určitě ne všemi. Pro některé byl totiž zásadní problém sehnat i jen poštovní známky, takže by byli zůstali bez kontaktů mnoho měsíců. Křesťanský projekt Metanoia ale jednorázově umožnil nakoupit známky i zaplatit telefonní karty těm sociálně nejpotřebnějším. Ale tím, že Metanoia už veškeré finanční prostředky určené na tuto pomoc vydala, jsme tam, kde jsme byli.

Oslovil mě kolega vychovatel z oddílu, kde je těchto sociálně znevýhodněných vězňů nejvíce, s prosbou, jestli by se v církvi nenašel sponzor, který by pomohl nakoupit známky na dopisy pro ty, kteří nemají jinou možnost, jak je získat. Pokud byste tedy zjistili, že máte třeba doma dopisní známky (ty běžné za 19 Kč), které už nevyužijete, nebo byste jich třeba pár nakoupili a předali mi je, bude to opravdu skvělé. Děkuju za vaše modlitby i za případnou praktickou pomoc!

Jana Matulíková

Hledá se spolehlivá osoba na pomoc s úklidem

Paní se zrakovou vadou hledá spolehlivou osobu na úklid bytu. Podle dohody by se jednalo minimálně o 5 hodin měsíčně, maximálně do 10 hodin měsíčně v pravidelných termínech. Úklid obnáší běžnou údržbu bytu 2+1, adresa je na Jižním Městě mezi stanicemi metra „C“ Opatov – Háje. Prosím, kontaktujte kazatele sboru nebo napište e-mail na adresu: delicie@quick.cz.

Jaroslava Novotná

NAROZENINY

Rybín Pavel	1. 9.
Šilar František	1. 9.
Šíma Jaroslav	4. 9.
Šímová Lydie	7. 9.
Dvořáková Jana	8. 9.
Filipová Blažena	9. 9.
Suška Petr	11. 9.
Tušlová Milena	11. 9.
Stojmenova Asja	12. 9.
Bíba Milan st.	13. 9.
Borovičková Hana	14. 9.
Bydžovská Milena	14. 9.
Němečková Iva	14. 9.
Cubrová Olga	15. 9.
Filip Robert	18. 9.
Deckerová Dana	20. 9.
Sušková Simona	21. 9.
Synáčková Jiřina	22. 9.
Štýbnarová Naděje	23. 9.
Hermannová Jitka	24. 9.
Kubová Martina	25. 9.
Dolejší Božena	27. 9.
Oboňová Věra	27. 9.
Nebeská Olga	30. 9.

Ze staršovstva

Duchovní stav sboru – staršovstvo vážně diskutovalo skutečnosti, které se dějí v našem sboru, jako je opouštění společných shromáždění, rozvody, sňatky s nevěřícími, život nesezdaných párů, přetrvávající letité křivdy, udržované hořkosti, vážné rodinné a manželské krize, formální členství bez zájmu žít se sborem atp.

Výzva k pokání se týká především kazatelů a staršovstva samotného, měli bychom v tom následovat příklad Nehemjáše, který se identifikoval s těmi, kteří selhali. Zároveň ale staršovstvo s kazateli bude sloužit těm, kteří nežijí podle Božího slova, a to napomenutím a povzbuzením k pokání a dobrému jednání po způsobu Krista.

Pověření ke službě – staršovstvo pověřuje k vedení dorostu Davida Košťála (hlavního vedoucího), Annu Bíbovou, Davida Liguše, Ondřeje Hanuše, Jana Koudelu a Miriam Beranovou. Zároveň pověřuje jako nového vedoucího mládeže Petra Němečka.

Rozhovor s Davidem Novákem – staršovstvo jednalo s předsedou Rady CB o skloubení celocírkevní služby se službou sborovou v souvislosti se zvolením kazatele Matulíka do funkce prvního místopředsedy Rady CB. David Novák pověděl své zkušenosti z CB Praha 13.

Staršovstvo se shodlo na pokračování služby kazatele Matulíka jako správce sboru na zkrácený úvazek. Na členském shromáždění podá místopředseda staršovstva sboru informaci včetně toho, jak se k takové spolupráci staví Rada Církve bratrské. Jedná se o nový způsob fungování sboru, proto vždy po půl roce staršovstvo zhodnotí, jak vše funguje. Pokud by se tento model neosvědčil, bude hledat jiné řešení. Praktické fungování spolupráce projedná staršovstvo na příštím setkání.

Hygienická opatření v rámci pandemie – Od 1. 9. se budou ve vnitřních prostorách opět nosit roušky a to při setkáních nad 100 lidí. Pro naléhavé potřeby bude zajištěna v šatně sboru balená voda, k dispozici budou jednorázové roušky a před vchodem do velkého sálu bude umístěn další stojan s dezinfekcí. Občerstvení s kávou zatím nebude obnoveno, ale sbor bude povzbuzen k obecnství v dalších prostorách modlitebny ke sdílení.

Besídka – zahájení nového školního roku besídky pro děti bude v neděli 6. září 2020.

Volba a instalace kazatele Tomáše Trávníčka – staršovstvo připraví možnost předvolby týden před členským shromážděním – v Soukenické ji zajistí Josef Pavlíček, v Kralupech Jiří Košťál a v Neveklově Tomáš Trávníček; sestra Petra Veselá připraví volební lístky.

Setkání se staršovstvem ruský mluvícího sboru – připravujeme příští měsíc 5. 10. 2020.

Praxe vikáře Víta Hláška v CB Praha 1 – proběhne v termínu 5. až 11. 10. 2020. Obsah praxe: setkání a rozhovory s kazateli, návštěva staršovstva, biblická hodina, návštěva redakční rady časopisu BRÁNA, návštěva stanice, nedělní kázání, návštěva věznice, pastorační návštěva.

Sborová dovolená – staršovstvo ji hodnotí jako velmi dobrou. Velká byla návštěva programů, hojně diskuse, areál vyhovoval našemu množství lidí, otevřela se nová témata k diskusím.

Hodnocení příměstského tábora – úžasné bylo zapojení dospělých a rodičů ohledně příměstského tábora. Velké poděkování patří všem členům pracovních týmů a zvláště manželům Veselým.

Studijní pobyt Radislava Novotného v Německu – zářiový termín byl zrušen, další možný termín připadá v úvahu na přelomu února a března 2021.

Úklid modlitebny – staršovstvo schválilo zaměstnání sestry Blanky Tauerové na dohodu o provedení práce.

Zřízení datové schránky pro sbor – staršovstvo souhlasí a pověřuje zřízením hospodáře Jana Němečka.

Neveklov – setkávání Royal Rangers začne od 10. 9., je naděje, že celkový počet bude 11 dětí. Tomáš Trávníček po období omezení kvůli pandemii opět začne navštěvovat v nemocnici v Benešově. Zúčastní se také kurzu v hospicu o komunikaci s nemocnými a umírajícími.

V říjnu zorganizuje Rada stanice širší diskusi o životě stanice. Pro školy se plánuje na říjen program o včelách a medu.

Kralupy – v souladu s jarním rozhodnutím Rady stanice se začne organizovat kurz Výchova teenagerů. Ze sboru se dle předběžného šetření zúčastní několik rodičů, přesto kurz otvíráme veřejnosti. Za tím účelem jsme navštívili nového starostu města, byla mu představena naše církev i samotný kurs, nad nímž přijal záštitu. Kurz budeme v září inzerovat v Kralupském zpravodaji, tři týdny na všech plakátovacích plochách ve městě, na všech základních školách i na středních školách, kde působil Jeff Griffith. Také oslovíme farnosti a sbory v okolí a účastníky loňských Manželských večerů.

Příští jednání staršovstva – v pondělí 14. 9. 2020.

Staršovstvo

Mimořádná shromáždění

Sborový den – v neděli 13. září 2020 se sejdem všichni z Prahy, Kralup i Neveklova na jednom místě – v Soukenické. Připravili jsme sborový den i s poledním fastfoodem, po němž bude následovat Výroční členské shromáždění. Zvláště členům sboru tuto skutečnost klademe na srdce, abychom se sešli v potřebném počtu, byli usnášeníschopní a hlavně mohli provést volbu kazatele Trávníčka

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.30	nedělní bohoslužba
	11.00	nedělní bohoslužba pro rodiny s dětmi
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800